

सटाः जटाः केशांसनिवेशे मध्ये मध्ये पंचसुस्थानेषु अर्धचंद्रेण बाणेन क्षौरवद्वापयामासेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

एवमुक्त्वा सटास्तस्य पंचचक्रेटकोदरः ॥ अर्धचंद्रेण बाणेन किंचिद्ब्रुवतस्तदा ॥ ९ ॥ विकथयित्वा राजानंततः प्राहटकोदरः ॥ जीवितुं चेच्छसे मूढं तु मे गदतः
शृणु ॥ १० ॥ दासोस्मीति तथा वाच्यं संसत्सु च सभासु च ॥ एवं ते जीवितं दद्यामेषु द्रुजितो विधिः ॥ ११ ॥ एवमस्त्वितिराजा कृष्यमाणो जयद्रथः ॥ प्रोवा
च पुरुषव्याघ्रं भीममाहवशो भिनं ॥ १२ ॥ तत एनं विचेषं तं बध्वा पार्थोऽटकोदरः ॥ रथमारोपयामास विसंज्ञं पांसुगुंठितं ॥ १३ ॥ ततस्तं रथमास्थाय भीमः पार्था
नुगस्तदा ॥ अभ्येत्याश्रममध्यस्थमभ्यगच्छद्बुधविधिं ॥ १४ ॥ दर्शयामास भीमस्तुतदवस्थं जयद्रथं ॥ तं राजा प्राह सदृष्ट्वा मुच्यतामिति चाब्रवीत् ॥ १५ ॥
राजानं चाब्रवीद्भीमो द्रौपद्याः कथ्यतामिति ॥ दासभावं गतो ह्येष पांडूनां पापचेतनः ॥ १६ ॥ तमुवाच ततो ज्येष्ठो भ्राता सप्रणयं वचः ॥ मुंचेममधमाचारं प्रमा
णाय दिते वयं ॥ १७ ॥ द्रौपदी चाब्रवीद्भीममभिप्रेक्ष्य बुधविधिं ॥ दासोऽयं मुच्यतां राज्ञस्त्वया पंचसटः कृतः ॥ १८ ॥ समुक्तोऽभ्येत्य राजानमभिवाच्य बुधविधिं ॥
ववं देवि ह्यल्लोराजं स्तां श्रद्धत्वा मुनींस्तदा ॥ १९ ॥ तमुवाच घृणी राजा धर्मपुत्रोऽयुधिष्ठिरः ॥ तथा जयद्रथं दृष्ट्वा गृहीतं सव्यसाचिना ॥ २० ॥ अदासो गच्छ मुक्तो
सि मे वं कर्षीः पुनः क्वचित् ॥ स्त्रीकामं वाधिगस्तुत्वां दुद्रुः क्षुद्रसहायवान् ॥ २१ ॥ एवं विधं हि कः कुर्यात्त्वदन्यः पुरुषाधमः ॥ गतसत्त्वमिव ज्ञात्वा कर्तारमशुभ
स्य तं ॥ २२ ॥ संप्रेक्ष्य भरतश्रेष्ठः कृपां च क्रेनराधिपः ॥ धर्मे ते वर्धतां बुद्धिर्माचा धर्ममनः कृथाः ॥ २३ ॥ साश्वः सरथपादातः स्वस्ति गच्छ जयद्रथ ॥ एवमुक्तु
स ब्रीडं तूष्णीं किंचिद्वाङ्मुखः ॥ २४ ॥ जगाम राजन्दुः खार्तो गंगाद्वाराय भारत ॥ स देवं शरणं गत्वा विरूपाक्षमुमापतिं ॥ २५ ॥ तपश्चचार विपुलं तस्य प्रीतो व
षध्वजः ॥ बलिं स्वयं प्रत्यगृह्णात्वीयमाणस्त्रिलोचनः ॥ २६ ॥ वरं चास्मै ददौ देवः स जग्राह च तच्छृणु ॥ समस्तान् सरथान् पंचजयेयं बुधविधिपांडवान् ॥ २७ ॥ इति
राजा ब्रवीद्देवं नेति देवस्तमब्रवीत् ॥ अजय्यांश्चाप्यवथ्यांश्च वारयिष्यसितानुधि ॥ २८ ॥ ऋते जुनं महाबाहुन रं नाम सुरेश्वरं ॥ बद्धयति स तपसं नारायणसहा
यकं ॥ २९ ॥ अजितं सर्वलोकानां देवैरपि दुरासदं ॥ मया दत्तं पाशुपतं दिव्यमप्रतिमं शरं ॥ अवाप लोके पालेभ्यो वज्रादीन् समहाशरान् ॥ ३० ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ बलिउपहारं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नारायणः सहायो यस्य तं नारायणसहायकं ॥ २९ ॥ शरं शृणाति हि नस्तीति शरमखं ॥ ३० ॥